

10.03.2025 PONEDELJEK	KRIŽ 18.00	++ SLAVICA in RUDI FABJAN, Križ 278
11.03.2025 TOREK	KAPELA 18.00	+ ZLATKA HENIGMAN, Tomaj 120
12.03.2025 SREDA	KAPELA 18.00	++CVETKA in MIRO ABRAM, Tomaj 75a
13.03.2025 ČETRTEK	KRIŽ 18.00	++MARKO in VOJKO REBEC, Križ 179
14.03.2025 PETEK	KRIŽ 18.00	++BERCE, Križ 145
15.03.2025 SOBOTA	AVBER 18.00	++BRIŠAR in PEGAN, Ponikve 30
16.03.2025 2 POSTNA NEDELJA KVATRE	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	+ SLAVKO MILIČ, Kazlje 44 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK REDNO

Bog povrni za pomoč, ki ste jo izkazali z vašimi darovi Ukrajini.

Tisti, ki niste bili deležni pepeljenja na pepelnico sredo lahko pristopite k temu obredu danes

ŽPS, torek, 11.3. ob 18.30

ŽUPNIJA TOMAJ
1 POSTNA NEDELJA

Štev.10/ LETO XIII.

09 MAREC 2025

Jezus zavrne skušnjavca

Iz svetega evangelija po Luku ([Lk 4,1-13](#))

Tisti čas se je Jezus vrnil od Jordana poln Svetega Duha in Duh ga je vodil štirideset dni po puščavi, hudič pa ga je skušal. Tiste dni ni nič jedel. In ko so ti dnevi minili, je postal lačen. Hudič mu je rekel: »Če si Božji Sin, reci temu kamnu, naj postane kruh.« Jezus mu je odgovoril: »Pisano je: Človek ne živi samo od kruha.« Nato ga je hudič povedel gor, mu v hipu pokazal vsa kraljestva sveta in mu rekel: »Tebi bom dal vso to oblast in njihovo slavo, kajti meni je izročena in lahko jo dam, komur hočem. Če torej pred me padeš in me moliš, bo vsa tvoja.« Jezus mu je odgovoril: »Pisano je: Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!« Potem

ga je hudič odvedel v Jeruzalem, ga postavil vrh templja in mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi od tukaj dol; kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval, da te obvarujejo, in: Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.« Jezus mu je odgovoril: »Rečeno je: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!« Ko je hudič končal z vsemi skušnjavami, se je za nekaj časa umaknil od njega.

Duhovna spodbuda

Z orožjem molitve bomo zmagali v boju proti silam zla

Z obredom pepelnične srede se je minulo sredo začel postni čas. To je prva nedelja tega močnega časa liturgičnega leta, v vseh pogledih spokornega, ki nas pripravlja na veliko noč, vsakoletno, saj je nedelja tedenska velika noč. Moje prve misli gredo k vsem Ukrajincem, ki so izpostavljeni nenehnemu bombardiranju zaradi vojne, ki jo je začela Rusija in ki je doslej

povzročila več smrti, veliko uničenja in prisilila na stotine tisoče ljudi, da so zapustili svojo državo in postali vojni begunci ter povzročili humanitarno krizo v srcu Evrope. Vsaka vojna je absurdna, a tudi ta je nerazumljiva, saj ne najde motivov in utemeljitev; zato ga je treba takoj ustaviti, z močjo molitve, diplomacije in z ekonomskimi omejitvami proti tistim, ki so začeli ta konflikt. Evangelij te prve postne nedelje 2025 je popolnoma primeren za čas, ki ga živimo, in ga je treba brati z zavestjo, da se svet resnično lahko spremeni, če se ljudje, ki ga sestavljajo, ne pustijo očarati nad trojno skušnjavo človeške narave: močjo, lastništvom stvari in vsemogočnostjo samega sebe. Besedilo evangelista Luke, nas popelje z Jezusom v galilejsko puščavo, kamor se je umaknil v molitvi, v pokori, v tišini, da bi se pripravil na veliko poslanstvo, zaradi katerega je prišel na svet. Jezusov post temelji na nekaj bistvenih stvareh, ki jih počne v 40 dneh, ko je izoliran od sveta. Ta postni čas moramo preživeti v enakem slogu kot Jezus, v duhu samote, molitve in pokore. Puščava, v katero nas vabi Jezus, je puščava našega srca, to privilegirano, izključno in intimno mesto v nas samih, kamor bi morali vstopiti, da bi bolje razumeli sebe in druge. Poskrbeti moramo, da bomo v tem postnem času dejansko lahko prisluhnili temu, kar nam Bog govori, da spremenimo svoje življenje. Da bi izboljšali sebe, svet, vse človeštvo, moramo izhajati iz svojega sveta. Puščava je narejena iz samote, tišine in meditacije. Za nas kristjane je teh 40 dni pravi čas, da začnemo pot v upanju proti veliki noči, ki je življenje, vstajenje, mir in sprava. Postni čas je čas molitve. In nikoli kot v tem obdobju trpljenja zaradi vojne, ki poteka v srcu Evrope, ne moramo moliti predvsem za mir. Naše brate, ki trpijo zaradi vojne, je treba zaščititi, sprejeti in zagotoviti varnost. Pri tem mislimo tudi na krvave dogodke na Bližnjem vzhodu, ki jim ni videti konca. Treba je dvigniti roke k nebu in moliti Gospoda, Kneza miru, da prinese mir Ukrajini, Bližnjemu vzhodu in ostalemu svetu. Iskrena, prisrčna, nenehna molitev, odprta za potrebe drugih in ne samo za osebe ter za ožji krog bližnjih in družinskih članov. Preprosta molitev, kakršna je tista, ki jo je sestavil sveti Frančišek Asiški, ki v tako težkem kontekstu, kot je današnji, asiški ubožec nagovarja Boga s temi besedami: "Gospod, naredi me za orodje svojega miru, kjer je sovraštvo, naj sejem ljubezen." Ta nujnost je očitna v osrčju Evrope, čeprav se nam zdi, da je to trpljenje daleč od nas, saj se tolažmi s tem, da je pa vsaj pri nas vse OK.

Končno je postni čas spokorni čas, odprt za dobrotelost in solidarnost. In naj bo ta postni čas 2025, namenjen temu, da odpremo svoja življenja, naša srca, naše domove, naše sprejemne centre, naše meje beguncem, ki jih je povzročila vojna v Ukrajini in na bližnjem vzhodu Izraelu, Palestini, Siriji.

Opravljati pokoro v tem kontekstu vojne ni le vzdržati se nekega telesnega užitka ali česa drugega. Ampak je to doživljanje Božjega usmiljenja in njegovega odpuščanja. Bog, ki gleda v srce vsakega od nas in vidi ali je v njem samo dobrota ali samo hudobija. Z dobrega drevesa pride dober sad, s slabega drevesa, kot dobro vemo, pride vsak slab sad. Iz naših dobrih src naj se v tem postnem času porajajo le dobri sadovi, v barvah dobrote, svetosti, iskrene molitve, odprte ljubezni do potreb bratov in sester ter pristnega odpuščanja. To je tudi čas odločnosti v nasprotovanju vsaki obliki hudičevega namigovanja v srcih mnogih ljudi, mnogih institucij, mnogih mož moči, ki mislijo, da so Bog na zemlji. Ljudje, ki mislijo, da lahko upravljajo z usodo posameznikov, populacij, celin ali celega sveta. Manija vsemogočnosti je v zgodovini človeštva vedno povzročala velike in pogubne konflikte, ki so privedli do smrti mnogih naših bratov in sester, ne samo v veri, ampak predvsem v človeštvu. Naj bo letošnji post 2025 priložnost za vse ljudi dobre volje, da hodijo po poteh miru in bodo graditelji miru izhajajoč iz krajev, kjer vsak dan živimo svojo človeško, družbeno, politično, gospodarsko in predvsem duhovno izkušnjo. In da bi pomagali tej poti miru, spreobrnjenja in svetovne sprave, je treba uredničevati to, kar je nakazano v besedilih Božje besede 1 postne nedelje, ko si v spomin priključimo Jezusove besede v nasprotju s hudičem: Človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.

Iz Pete Mojzesove knjige izpeljemo to ravno linijo proti naši veliki noči: spominjati se svoje preteklosti in svoje zgodovine, kot Mojzes opominja izraelsko ljudstvo. Zgodovine ljudstev in narodov ni mogoče izbrisati, temveč le spoštovati in osvoboditi vsakršnega političnega, kulturnega ali verskega izkoriščanja: »Moj oče je bil tavajoči Aramejec; Odšel je v Egipt in tam živel kot tujec, maloštevilen, toda tam je postal velik narod, močan in obljuden. Egipčani so z nami grdo ravnali, nas poniževali in nam vsiljevali surovo suženjstvo. Tedaj smo vpili h GOSPODU, Bogu naših očetov; GOSPOD je slišal naš glas in videl našo stisko in Gospod nas je izpeljal iz Egipta z močno roko in iztegnjeno ramo, z veliko grozo in z znamenji in čudeži. Pripeljal nas je na ta kraj in nam dal to deželo, deželo, v kateri tečeta mleko in med. Zdaj, glej, prinašam prvine sadu zemlje, ki si mi jo dal ti, o Gospod. Položi jih pred Gospodom, svojim Bogom, in prikloni se pred Gospodom, svojim Bogom.» Če k temu dodamo še primerjavo s časom, v katerem živimo, lahko rečemo s psalmom 90: "Ostani z nami, Gospod, v uri preizkušnje. To človeštvo je podvrženo zelo težki preizkušnji, iz katere bo izšlo, če bo zaupalo v Boga. Pravzaprav bo tisti, ki prebiva v zavetju Najvišjega, preživel noč v senci Vsemogočnega. Rečem Gospodu: Moje zatočišče in moja trdnjava, moj Bog, v katerega zaupam. Nobena nesreča te ne bo zadela, nobena kuga ne bo padla na tvoj šotor. Svojim angelom bo zapovedal nad teboj, da te varujejo na vseh tvojih poteh. Na rokah te bodo nesli, da ne boš zadel z nogo ob kamen. Potepali boste leve in gade, zdobili boste mlade leve in zmaje. »Rešil ga bom, ker se me drži, varoval ga bom, ker pozna moje ime. Klical me bo in jaz mu bom odgovoril; Z njim bom v njegovi stiski, rešil ga bom in ga počastil.« Sveti Pavel pa v pismu kristjanom v Rimu spodbuja vernike, naj bodo trdni v veri, čeprav so tako kot mnogi kristjani našega časa podvrženi nasilju, ubijanju, fizičnemu in moralnemu uničenju: »Kdorkoli vanj veruje, ne bo razočaran. Kajti med Judom in Grkom ni razlike; kajti isti Gospod je Gospodar vseh, ki daje bogastvo vsem, ki ga kličejo. Res: "Kdor koli bo poklical Gospodovo ime, bo rešen." Čas je, da dvignemo svojo prošnjo in molitev k Bogu, da izprosimo Gospoda Boga za osvoboditev od nadlog vojne in uničenja vsega človeštva.